POKROK ZÁPADU.

Vychází každý čtvrtek.

Redaktor a vydavatel: Jan Rozkošný.

Předplatné

[illegible]

OZNÁMKY.

[illegible]

"Pokrok Západu",
Omaha, Neb.
OFFICE: 916, FARNAM ST.

Entered at the Post Office at Omaha, Neb., as Second Class Matter.

Omaha, Neb. 19. ledna 1882

Hlasovací právo ženským.

Otázka tato byla minulý týden předmětem úvahy v kongresu. Senator Hoar z Massachusetts navrhnul, aby v senátu zřízena byla komise pro předmět ten a návrh ten přijmut i komise sestavena. Sondobně dotknul se otázky té guvernér státu Massachusetts v poselství svém k legislatuře. Prohlašuje se pro udělení hlasovacího práva ženským a navrhuje, aby legislatura přijmula dodatek ústavní k tomu cíli. V Nebrasce jsme v této záležitosti již dále. Budeme-li při příští podzimní volbě, dle usnesení minulé legislatury, hlasovati o udělení práva toho ženským. Jest tedy na čase uvažovati o tom, zdali jest žádoucno a prospěšno, aby návrh legislatury prošel.

My máme za to, že není ani prospěšno, ani žádoucno, ani spravedlivo, dáti ženským všeobecné právo hlasovací.

Požadavek tento vychází skoro vesměs od dlouhovlasých mužů a krátkovlasých žen. Dojista ne od žen, které plní povinnosti přírodou samou jim vykázané. Ptejme se *dobrých* manželek a matek, zdali přejí sobě práva toho a sotva nalezneme jednu ze sta, která by přisvědčila. Mezi ženským pohlavím jsou to skoro vesměs jen přemrštěné, buď okolnostmi neb náklonostmi z vlastního přirozeného působiště vypuzené osoby, které o právo to se zasazují. To jest také zcela přirozeno, neboť není druhé země pod sluncem, kde by ženské zaujímaly takové místo ve společnosti lidské, kde by používaly tolik práv společenských zákonitých a občanských, jako v Soustátí americkém. Že v společenském životě ve všech vrstvách dává se ženským přednost, ví každý. Podobně jest i v ohledech jiných; pakli že nepožívají výhod zvláštních, mají dojista rovnost úplnou. Žena, pakli hlavou rodiny neb pakli svobodná, může zaujmouti homestead tak dobře jako muž. Žena již osmnáctým rokem (obyčejně) stává se plnoletou, kdežto muž musí čekati do 21. Žena, ať svobodná neb vdaná, má právo k vlastní državě majetku jako muž; Však co více, žena vdaná má do jisté míry podílu na majetku muže svého, kdežto muž nemá podílu takého na majetku manželky své ve všech pádech. Pakli by žena žalovala na rozvod od svého zámožného muže, má právo žádati soudně od něho výživu i potřebné výlohy soudní a právnické, kdežto v opačném pádu muž nemá výhod takových; žena, byť byla i majetnicí jmění jakéhokoliv, prosta jest osobní daně cestní, služby v porotě, ve vojště a j. Z toho je zřejmo, že žena požívá více práv, více zákonité ochrany, než muž. A zároveň jest patrno, že bažení po volebním právu nevychází z vědomí, že by muži chtěli je snad zkracovati, majíce moc zákonodárnou v rukou, nýbrž jen z jakési libůstky, z jakéhosi přepychu.

Z těch příčin by nebylo též spravedlivo, aby ženským hlasovací a politické právo vůbec uděleno bylo. Neboť jestli že nyní v náhradu za nedostatek práva toho požívají práv a výsad jiných, pak by na každý pád měly práv více než mužský, požívajíce všechny co oni a mnohem více a sproštěni jsouce povinností, jež by pouze těmto připadly; neboť na zavedení povinnosti branné, povinnosti porotní a j. mezi ženskými sotva lze pomýšleti.

Tak málo jako spravedlivé, jest i zavedení práva toho žádoucné neb prospěšné. Při známé k právu tomuto lhostejnosti dobrých žen, totiž takových které své povinnosti k rodině a domácnosti náležitě konají, lze očekávati, že by takové sotva hrůly vášnivého žádostenství v záležitostech politických. Byly by toskoro vyhnané jen ženy přemrštěné a pak nejhorší živly pohlaví toho. Vášnou nikoliv zlá se nám býti i ta, že by počet neuvědomělých, politické otázky neznajících voličů ženskými valně rozmnožen byl. Jeť všeobecně známo, že sotva jedna ze 100 ženských nechází zálibu v politických otázkách, všech, čtení. V Německu zlom obyčejně vše jiné, jen ne politické záležitosti a byť i v jiných ohledech byly dosti vzdělané a uvědomělé, v politických otázkách jimi nejsou. Náš neuvědomělých voličů máme nyní již více než je zemi prospěšno.

Konečně hledíme na to, z které strany největší nátlak v tom směru se vede, musíme již z té příčiny býti proti udělení hlasovacího práva ženám. Jsou to v první řadě temperenčáři, temperenčářští popové a jimi poblázněné ženy, kteří chtějí právo to. Proč je chtějí, jest na hledě. Ať nemohou hlasy mužských voličů dosáhnouti úplné zápovědi opojných nápojů, doufají že podaří se jim to rozšířením práva hlasovacího. Vi dobře, že odpůrci temperence jsou vlažní ve vykonávání práv svých a počítají tedy na to, že jejich manželky a dcery, když by přímo s nimi (s temperenčáři) nehlasovaly, nepochybně by nedbaly o volbu a nehlasovaly by vůbec, kdežto temperenčáři by každý možný hlas sehnali, aby nad svými, byť četnějšími, přece málo bělejšími protivníky, zvítězili.

Považujem hlasovací právo žen první krok k úplné temperenci a to samo o sobě již by mělo býti dostatečnou příčinou, proč by aspoň čeští voliči, z nichž sotva který s temperencem souhlasí, proti hlasovacímu právu ženských hlasovati měli.

Mnohoženství Mormonů.

Ač mnohoženství jest zločinem, který tresce se káznicí, přece stojíme vůči skutečnosti, že v jednom z území Soustátí toto barbarství provozuje se všeobecně, bez trestu. Ba co více, že muž majíci 4 ženy zasedá co zástupce mnohoženského kraje v národním zákonodárství. Mnohoženství jest dovoleno článkami víry Mormonů, kteráž sekta vznikla před padesáti lety. Když vypuzeni byli Mormoni před 30 roky z Illinois a jiných východnějších států pro pohoršení které působili, vedeni byli prorokem svým Brigham Youngem do pusté a liduprázdné tehdy kotliny mezi pohořím Skalním a Sierra Nevada a usadivše se na pobřeží jezera slaného, založiti tu vlastní stát. Dokud pustiny na vše strany od civilisovaného světa je odlučovaly, nevěnováno jim valně pozornosti. Však když dráha tichomořská Utah s ostatními krajinami sblížila, musilo se jim věnovati více pozornosti. Však dosavadní snahy o zamezení nešvaru toho byly marné. Usvědčiti některého z nich z viny, jest nemožné. Těžko tam, kde jak církevní, tak politická, jakož i obchodní a průmyslová moc v jedněch rukou spočívá, kde jen nepatrný počet "pohanů" se nalezá, zjednati průchodu zákonu, který jest v odporu s vírou fanatiků. Těžko jest shledati porotu, která by svého spoluvinníka odsoudila, těžko jest nalézti svědky, an žena v takovémto případu proti muži svědčiti nemůže a ani nechce, spoluvinníci pak dojista nebudou.

Každoročně v minulém desítiletí upozorňovali presidenti ve svých poselstvích na tento stav věcí, však až dosud marně. Kongres až dosud nechopil se prostředků ráznějších k potlačení a vypuzení mnohoženství a kdežto nemormoni pro přestupek ten pykají v kázních, mormonům dovoluje se zasedati v zákonodárném sboru národním. Letošní rok nepochybně bude však otázka ta náležitě provětrána, neboť naskytuje se příležitost k tomu. Mormoni zvolili za delegáta do kongresu znovu svého "staršího" Cannon, ovšem nesmírnou většinou hlasů. O zvolení jeho vede však spor "pohanský" jeho odpůrce, Campbell, který ovšem jen nepatrně hlasů obdržel, ale za to soudně dokázal, že Cannon nestal se náležitě občanem a že pro to, jakož i pro mnohoženství, v kongresu zasedati nemá. Pře tato nalezá se ovšem před komisí volební, však i mimo to jedná se o otázce mormonské. Minulý týden podány byly dva návrhy v tom směru. Jeden byl, že nemá žádný mnohoženec být co zástupce připuštěn do tohoto kongresu; druhý, že ony v mnohoženství žijící nemají právo hlasovat; [v Utah je a uvedení zákonodárného tam, ženské hlasovací právo.] Prvější návrh podán co privilegovaný, an tíže se oti snémovny, ale ku podivu, sněmovna jej na takový neuznala 139 proti 109 hlasy a musí se hrát tedy cestou obyčejnou. Zdálo by se ku podivu, že nalezneme se v kongresu zastanci mnohoženství a přec jest tomu tak. Ovšem, mnohoženství samo o sobě, vhodněně se odsuzuje a zavrhuje, ale mormoni mají to přátel mocných. V první řadě jsou to voličtí stranníci, zaslepení demokraté, kteří své opozičníky (Mormoni jsou vesměs demokraté) chrání. To se osvědčilo opět při výše zmíněném hlasování a předcházející debatě; Reagan, Speer, Mills, Springer, vesměs demokraté, mluvili pro odložení návrhu. Železniční vliv jest nakloněn též Mormonům; z části i vliv obchodní, neboť z té strany, která Mormonům zásoby poskytuje. Konečně zastánci hlasovacího práva ženských vidí v Mormonech spojence pro svůj cíl. A tím se děje, že kongres nechápe se ostřejších prostředků k vymýtání tohoto nešvaru.

Dějiny politických stran ve Spojených Státech.

(Pokračování.)

V tomto zasedání kongresu předsevzaty byly nominace presidentské pro příští volbu od kousků kongresních. Jak již dříve zmíněno, neodbývaly se tehdy presidentské nominace dle nynějšího způsobu, ve zvláštních sjezdech, nýbrž provedeny od zástupců stran v kongresu. Republikánské nominovali James Madisona z Virginie za presidenta a George Clintona z New Yorku za náměstka. Spolu s Madisonem o nominaci strany té ucházeli se hlavně James Monroe, jehož podporovali Virginští odštěpenci a George Clinton, který byl podporován částí New Yorských republikánů. Federalisté nominovali opět ty samé kandidáty jako před 4 roky, C. C. Pinckney z jižní Karoliny za prezidenta a Rufus King z New Yorku za náměstka. Před nominacemi žádán byl Jefferson od zákonodárství několika států, aby ucházel se o lhůtu třetí, což však učiniti odmítnul.

Během leta 1808 těžce dolehnul na obchod novoanglických a středních států zákon, kterým zapovězen byl přívoz i vývoz zboží do ciziny (tak zvaný *Embargo* bill.) V státech těch předmět ten byl hlavním v nastávající volbě a zbytky strany federalistické, která již jen ve státech těch se držela, velice roztrpčeny byly proti republikánům. Obviňovali republikány, že zákon ten přijmuli schválně ku hmotného zničení průmyslových států. Ba i vzdor proti zákonu tomu se jevil, ač ke skutku nedošlo. Volba v těchto státech dopadla ovšem ve prospěch federalistů, ale ve státech ostatních měli republikáné většinu a jejich kandidáté opět zvítězili.

K druhému zasedání sešel se desátý kongres dne 7. listopadu 1808 Hlavním předmětem úvahy byly usnešení a protesty proti přehmatům Francie a Anglicka a usnešení o odvolání *Embargo bill*, kteréž zavrženo bylo. V únoru 1809 složil John Quincy Adams z Massachusetts senatorství. Příčinou toho bylo, že legislatura státu jenž zastupoval přijmula usnešení, kterým kárala jej proto, že pro *Embargo* hlasoval. Při svém odstoupení sdělil Adams presidentu, že odpor proti *Embargo* dostoupil v novoanglických státech takového stupně, že nelze déle zákon ten v platnosti tam udržeti a vůdcové federalističtí že činí přípravy k odtržení se od Unie, zdali zákon ten nebude odvolán, ba že již nalezá se tam jednatel z Kanády, který nabízí pomoc a podporu anglické vlády pro případ odtržení. Jestli sdělení Adamse zakládalo se skutečně na pravdě, není zcela zjištěno, tolik ale je jisto, že skutečně někteří vůdcové federalističtí pomýšleli na odtržení. Však sdělení toto mělo takový účinek na presidenta a republikánské vůdce vůbec, že ihned svolili k změně zákona toho. Přijmuto ihned usnešení, kterým *Embargo* odvolán a přijmut zákon jiný, kterým zaporádí se nákonitý obchod s Anglickem a Francií, ale dovoloval se všemi jinými zeměmi. Tím doufali upokojiti nespokojence a zkrovah trestati obě ony země.

V snaze tíhny byly hlasy voličské s ohledkou, že pro úřad presidenta obdržel Madison 122, Clinton 6 a Pinckney 47, pro náměstka Clinton 113, King 47 a 15 rozdělilino na různé kandidáty. Madison a Clinton byli proto prohlášeni za zvolené. Dne 3. března odročil se kongres a dne následujícího nastoupili noví úředníci své úřady.

(Pokračování.)

Variarska katastrofa.

"Gazetta Warszawská" přináší o vánoční katastrofě v kostele sv. Kříže tyto podrobnosti: Rozličné zprávy o příčině neštěstí uhlasti v tom, že najednou na rozličných místech v kostele se zvalo křičeti, že hoří, ač nikde ohně viděti nebylo. Kdo to zavinil? Byli pří v kostele zloději a jeden z nich, byv při krádeži postižen a chtěje pozornost od sebe odvrátiti, vypustil neštěstné to slovo. Jiní tvrdí, že jakási paní omdlela. Muž její volal o vodu a odtud vznikla domněnka, že hoří. Povážlivější lidé vynasnažili se zadržeti poděšené davy, které divě ke dveřím se tlačily, aby se dostali do stísky, kde nastaly strašné scény. Prvním návalem poraženi byli ti, kdo venku stáli na chodbách a schodech a přes ně padali jiní a jiní, kteří vydrati se chtěli ze sponety těl. Na schodech a ve dveřích tlačili se lidé tak, že nemohli tam ani sem. Zdálo se, že se všickni zamačkají. Nelze vypsati ten jek, nářek pláč a chrapot umírajících. Svědci těchto scen na ulici stáli jako zkamenělí, nevědouce, co činiti. Konečně přinesl kdos žebřík, jejž přistavili k balustradě chodby, jiný zvisoval hasiče. Cukrář Tur vylezl po žebříku nahoru a začal vytahovati lidi svíjející se dole v chumáči. Pak přibyla policie a hasiči a těm se podařilo klubko to rozebrati. Mrtví a ranění byli odneseni do obecné kuchyně a do nemocnic. V kostele pokračovalo se v bohoslužbě, která byla na chvíli přerušena; varhaník, vida co se děje, spustil chorál "Svatý bože, svatý, silný!" a lid klesal na kolena, modle se za odvrácení všeho zlého. Arci bylo již pozdě — katastrofa si vyžádala již svoje oběti. Trvala jen asi čtvrt hodiny. — Na mrtvoly bylo hrozné podívání: oděv na nich byl rozedraný údy jejich polámány, těla podrápána; tvář jejich byla sinalá a po ní rudé pohmožděniny. Většina jich měla promáčknutý hrudník, nosy a uši byly rozplošeny, prsty utrhány, na tvář bylo hrůza pohlednouti. Rovněž hrozné bylo podívání na raněné. Původce těchto hrůz jenom pod policejní stráží vyvázl živ a odveden na policii.— Zlost lidu svezla se později, jak již známo, na židy, jimž rozbity krámy a okna, tak že vojsko musilo bdíti nad udržením pořádku, což trvalo v neděli pozdě do noci. V pondělí opakovaly se kravaly a vybita jakás restaurace blíže banky. I tu vojsko — 2 pluky pěchoty a 1 pluk jízdy — rázně zakročily a obsadily ulice. Mnoho osob bylo zatčeno. Při katastrofě v kostele přišlo 29 osob o život, 30 jich bylo raněno těžce a asi 100 lehce. — "Schles. Ztg." píše se z Varšavy 26. prosince: "Rozčilení mezi obecenstvem neustává, vojenské hlídky procházejí po městě. Spousty spůsobené v krčmách a veřejných místnostech jsou velké a krámy, na které se lid vrhl, vypadají jako po vyhoření. Ve vlastním židovském městě nedošlo k žádným velkým výstupům — bylo zde jen několik rvaček do krve. Vojsko čtvrt tu rychle obsadilo, protože leží blízko tvrze." — Do Lvova pak docházejí soukromné zprávy z Varšavy, kteréž vyčítají vojsku, že prý pozdě se dostavilo na místo a svoji službu liknavě vykonávalo. Tyto a podobné zprávy třeba brát arci s velikou střízlivostí, vždyť znám jest poměr mezi haličskými Poláky a Rusy. Guverner general Albedinks nařídil hned, aby stala se všemožná opatření na zachování pořádku. Časopisy a intelligence se vynasnažovaly, aby lid upokojily. Krom toho ale štve se potají a hledí spůsobiti židovské kravaly. — Když začaly židovské kravaly v Rusku, začalo také ve Varšavě podobné hnutí: podnítily je z Pruska přistěhovalé živly, tovární dělníci a p.; kdo ví, zdali také tentokráte nejsou pruští hosté nezvanými původy varšavských nepořádků. "N. L."

NOTICKY.

‡ Pan Josef Kastl ze Saunders Co. jest ukrutným dopisovatelem. Škoda jen že se chce blýskati cizím peřím. Minulé jaro poslal do jednoho časopisu "dopis" o povodni v Nebrasce a někdo byl dopis ten dostavná nade zprávu o ostatní té. V minulém čísle pak přišla dopisu jeho Marie místo na redakční stolce, však "dopis" ten okrdeu jest dostavně z brošurky H. & M. Ordby. Pan Kastl by měl vědět, že takové věci nerafují se literární krádeží. Pakli nedovede sám sic napsat, měl by výbor psaní nechat. Pakli pošlete "dopis" z lisných pramenů, měl by uhat odkud to máte.

‡ Denní Nouvelle zle se na nás lasti pro poznámku o Campianech, kteří své bodlivé Bendle v týdnu nové zdobu, zkamen nevyhnutím čísla. Po takovéto naší poznámce na sebe, dovoluje, že mnoho měl jsem k uvedení ve zkrasy do pohlédku, že nelíbí, což čím nelíbí, ale kritiku předpisuje od čísla do čísla, že nedostila 40 dol. za nové vydání týdne, uhrdl ztratila 100 dol., kdežto pří Pokrok Západu přes 100 dol. vydělá. Kamčat nám zvolí, aby jsme vydali tento rok 50 čísel místo 52, a jistě pří tím nových přátelství získáme. — Nuž my ovšem nepoučí onu poznámku se zvláštním vztahem k D. N., ale když si toho všimla, uvedíme už kolika dovy. — Pokrok Západu se nestáme nikoliv v kovárně a víme tedy jestli musí se nám nemusí k vůli nepřátelství tiskárny vydávání fleru odlišit. Pro čtenáře Denníku snad ale ta výmluva postačí a nenamítáme nic proti si. Že nelíbí své čtenáře, dávajíc jim místo 52 čísel za ročník, tolik kvitujíc je od čísla do čísla, to dojista čtenáře její těší. My jak známo, nepoučí poznámku tu jen k vůli D. nalé vlasť jak kvitujíc. Však víme, že mnohem obyčejnější jest kvitování do dne, v kterémž pádu odběratele by přišli o jedno číslo do roka. Když D. N. čísel jinak, nemusí naší poznámku na se potahovat. Jest nám líto, že D. N. nic přestávkou tou neoteřila a těšíme se z toho, že, dle jejího udání, v týdnech kdy vyjde, týdně 100 dol. vyzíská, to dělá 5100 do roka čistého příjmu, — a mohlo by být 5200, kdyby vydala o jedno číslo více. Škoda jen, že my se takovým nabobským ziskem pochlubiti nemůžeme. Ovšem, Pokrok Západu jest také o pětinu levnější a proto zisk není tak velký, neboť ten rozdíl právě reprezentuje čistý zisk. Ostatně to bylo V naší poznámce vůči vedlejší. Kladli jsme hlavní váhu na to, že čtenář, zvyklý každé týden svůj oblíbený časopis čísti, zůstane dva týdny bez něho, což jest mu nepříjemno, a toto nepříjemnost způsobí D. N. svým čtenářům ať vydělá neb prodělá. My aspoň, když by jsme k té nepříjemnosti kterou by jsme připravili čtenářům měli ještě 100 dol. prodělat, nečinili by jsme to, ne a ne, aby jsme číslo nevydali. Sto dolarů prodělat a sto dol. promeškat to jsou 200 dol. a to je přece příliš mnoho za jeden týden. Konečně zdá se nám, že jsme vlastně na myšlénku D. N. padli již kolik roků dříve, než ona nám radu udělila. My totiž vydáváme 53 čísel za rok, jen že to 53té je vlastně premie, která má ovšem desateronásobnou cenu čísla novin. A přec čítáme za list jen $2.20 za rok!

‡ S potěšením zaznamenáváme úspěch rodáka p. F. Krcha ze St. Paul, o němž jsme již oznámili, že zvolen byl tam do sboru okr. komisařů. Mayorem ustanoven byl do následujících komisí: za předsedu komise legislativní [totiž pro zákony] a za člena komisí pro výlohy, nároky, veřejné stavby a tisk, — samé to komise důležité. Gratulujem příteli Krchovi k těmto nominacím a doufáme že úřad nynější, který ovšem je jen málo výnosný [100 dol. platu ročně] bude mu stupněm k hodnostem výšším, ku kterým mu na schopnostech nechybí.

‡ Senatoru Saunders z Nebrasky jsme díky povinni za mnohé úřední dokumenty, nám zaslané.

‡ Republikáné v senátu dali na jevo minulý týden, že jsou pro hlasovací právo žen. Když jednalo se o návrh, aby utvořena byla zvláštní komise pro hlasovací právo žen, hlasovali všichni demokraté aby návrh odkázán byl komisi pro záležitosti soudní a všichni republikáné s neodv. Davisem proti tomu, totiž pro zřízení dotyčné komise, která též skutečně zřízena.

‡ Z Washingtonu se oznamuje, že nový vrchní poštmistr nalezí mezi klerky též jednoho, který za minulého poštmistra bral 1400 ročně služby a jedinou práci jeho bylo, vystřihovati a do zvláštní knihy vlepovati pochvalné zmínky časopisů o minulém vrchním poštmistru. Hovoří prý jej okamžitě propustil. Jeden časopis činí k tomu zlomyslnou poznámku, že třebas toho klerka nebylo za nové zprávy potřeba, — že snad nebyly žádné pochvalné zmínky v časopisech o nynějším poštmistru a tedy nebylo nic k vystřihování a vlepování.

‡ Asi před rokem byli jsme nuceni zavésti pravidlo, že všechny ohlášky, vyjma oznámky stálé, jen proti předplacení uveřejňovati budeme. K tomu donuceni jsme byli z příčin dvou. Předně ty drobné úšty vyžadují více času než zač to vše stojí. Každá nepředplacená ohláška musila ovšem účtována býti, pak se musil účet zaslati, někdy 2 i třikráte a konečně po obdržení peněz, jestli vůbec splacena byla, zase v knihách příjem odpisovati a zasílatele dopisem kvitovati. K vůli 50 neb 75 centům tedy dvakráte zanášení do knih a 2 i 3 dopisy. K takové úplně zbytečné práci nám čas nedostačuje, ani nemáme na nastyl. Druhá příčina byla, že z pravidla skoro čtvrtina těch jenž ohlášku objednali, zůstali pravidla se ní dlužni a vždy a z těch jenž zaplatili, ubližili tak teprvé za půl roku, rok neb i déle. Jen za takové drobotiny měli jsme nás za odběratelů 150—200 dolarů. Proto, jak řečeno, uveřejňujem ohlášky jen pouhé hotové zaplacené. Ty však mnohým není vhod, ač nepochopujem proč. Ten kdo chce zaplatit, tomu je to dojista stejné, jestli ten cepert pošle hned, nebo za týden a neb měsíc. Jeden z takových nám právě píše: "Z valného dopisu vyrozumět jsem, že chcete pár řádek dřív uveřejnite, pokud uvedetite peníze. Vašim lístkem je, abych zaplat a pak řádej psát. Jen kdyby tento byl." Vždyť já Vám ohledy nechtěl nic dlužen, ani od Vás nic zdarma nechtěm, že tak mého důvěry ve mne máte. My ale takéme napřed psát a pak platíme, že napřed psát a pak psát. Tím, dovolím, je jest tato zkuška podobá, kterou já vám odešlem." Nechť uvedené vyvětlení myslíme jsem odpovědí tomuto i jiným podobným pp. dopisovatelům postačí. Podotýkám jen, když takové jsem tak zdvořilé uvedení, že nepoučím "dávtra" v ní, mohy nám svým pozdravením, charakterem a kvalitem úplně nevyhod. jak mnohem více mnohem my byli uvedení, když nám se to z jejich strany neodvětuje. Je by jsme za vyhod předplacení ohlášky uveřejnili.

‡ Z Ithaca se ohlašuje, že při čtení obyvatelstva papež odmítl vyplniti čtací stroky. Učinil to za něho jeden z "monsignorů." Dle výkazu toho žije ve Vatikanu (palci papežova) 500 osob, z nichž třetina jsou ženské. Jsou třetina?

Pan Henry Gade, Chario, Iowa, poškrá náhled veřejnosti o hamburských kapkách Dra. Augusta Königa v následujících trefných slovech. Dra. Augusta Königa hamburské kapky jsou lékem, na který se vždy spolehnouti lze, jelikož nikdy se ele nemtaou.

Literatura.

Dvě "démetí" udály se minulý týden na poli furnalistiky Česko americké. *Hospodář Americký*, list vydávaný v zájmu zemědělství od Ant. Nováka v Milwaukee a *Vlastník Brotský*, měsíčník vydávaný red. Pokroku Západu v zájmu lidu C. S. P. S., ohlašují ve svých posledních číslech, že přestávají vycházeti. Obu ze stejných příčin, — nepodílnost odběratelů v předplácení. Odběratelů by bylo dost, jen že zvyklých na starý lendrián, — platili za časopis až si zvykli vzpomenou, což u některých trvá leta. Nepochybujeme že mnozí hospodáři i mnozí členové Č. S. P. S. litovati budou zajití těchto listů odborných, však bylo by zbytečno déle plácovati starý lendrián, od kterého týdenníky bůh ví proč upustiti nechtí.

Vestníku Bibliografického, vydávaného F. A. Urbánkem, knihkupcem v Praze, došlo nás číslo listopadové ročník II.

Cesty po Evropě, dle rozličných pramenů mládeži dospělejší vypravuje Václav Černík, s 10 vyobrazeními, obsahuje sešit 40. Nové knihovni pro mládež. Cena 40 kr. Nakladatel F. A. Urbánek v Praze.

Chudobky, povídky ze života pro život, od F. A. Zemana, jest obsah 41 sešitu Nové knihovny pro mládež. Cena 30 kr. Nakladatel F. A. Urbánek.

Přírodopis Člověka, od F. Helwalda, sešit 3, obsahuje pokračování popisu kmenů australských. Dílo toto vychází v sešitech 32 stránkových, s četnými vyobrazeními. Cena 45 kr. za sešit. Jest to doplněk spisu "Země a obyvatelé její" od téhož spisovatele.

Hudební slovník, obsahující výklad veškerých cizích v hudbě se vyskytujících slov a uměleckých výrazů, jména hudebních nástrojů a jich objem hlasový. Sestavil Jan Mallát. Nakladatel F. A. Urbánek, v Praze.

Všem Čechům v Nebrasce.

Dovoluji si upozorniti všechny své krajany po celé Nebrasce, že jsem přijmul zároveň při pozemkovém obchodu též hlavní jednatelství českého odboru při ohnivé známé společnosti omahské pro pojištění koní a dobytka proti všem pádům, nemoce, nehody, zabití bleskem, ukradení atd. O prospěšnosti pojištění toho není třeba ječi. Případy pádu dobytka a úplné ztráty buď nehodou, buď ukradením, nemocí neb zaběhnutím jsou tak četné, že každý rozlafný rolník musí uznati prospěšnost pojištění. Za malou výlohu roční může každý se proti škodě takové zabezpečit a v pádu škody plnou náhradu obdržeti. O společnosti samé, o její spolehlivosti a solidnosti, netřeba mi šířiti slov. Úředníci společnosti té jsou nejpřednější, a nejváženější občané města Omaha a jejich jméno jest dostatečnou zárukou za solidnost.

Přijmuje hlavní jednatelství pro české oddělení této společnosti, oznamuji, že na svých cestách v zájmu společnosti navštívím čas od času všechny české osady v Nebrasce. Však ti, jenž by nechtěli s pojištěním odkládat a přáli by si svůj dobytek ihned mít pojištěný, nechť dopíší na mne pod níže uvedenou adresou a dostane se jim veškerého vysvětlení a objasnění.

V. L. VODICKA,
H. & M. Land Office
Omaha, Nebraska

Zodpovědejte toto. — Znali jste kdy koho aby stonal, když žaludek, játra a ledviny mu sloužily a neb znali jste kdy koho aby byl zdráv když tyto údy mu nesloužily, a slyšeli jste kdy o případu toho druhu, který by Hop Bitters nevyléčil? Předložte sousedu tuto otázku.

Kde je Františka Peška. Měl přijet z Čerrico do Ameriky, a usadil se ve Wahoo v Nebrasce. Žádá se, kdo by o něm věděl, nechť ohlásí v Pok. Záp. nebude zaměstnán, jeho syn,
Frank Peška,
Sioux City, Iowa.

Kde je Jan Pertlíček, rodák z Horního Litohlav, okres Novomlýnský, kr. Jihlavský v Moravě. Kdo by o něm věděl, nechť pošle zprávu pod adresou
JOS. HUSAK,
Linwood, Neb.
(39)

PREMIE PRO ROK 1882.

Jak zhořejšem, poskytujeme letos ostatním předplatitelům úplně prémie a dva krásné obrazy [illegible] a jednotlivě, pravil vesmír tam [illegible] a předplatí, poskytujeme

Zdarma

[illegible] a pravé [illegible]

Česko-Am. Kuchařka,

[illegible] která [illegible] pokrok, [illegible] [illegible] [illegible]